Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

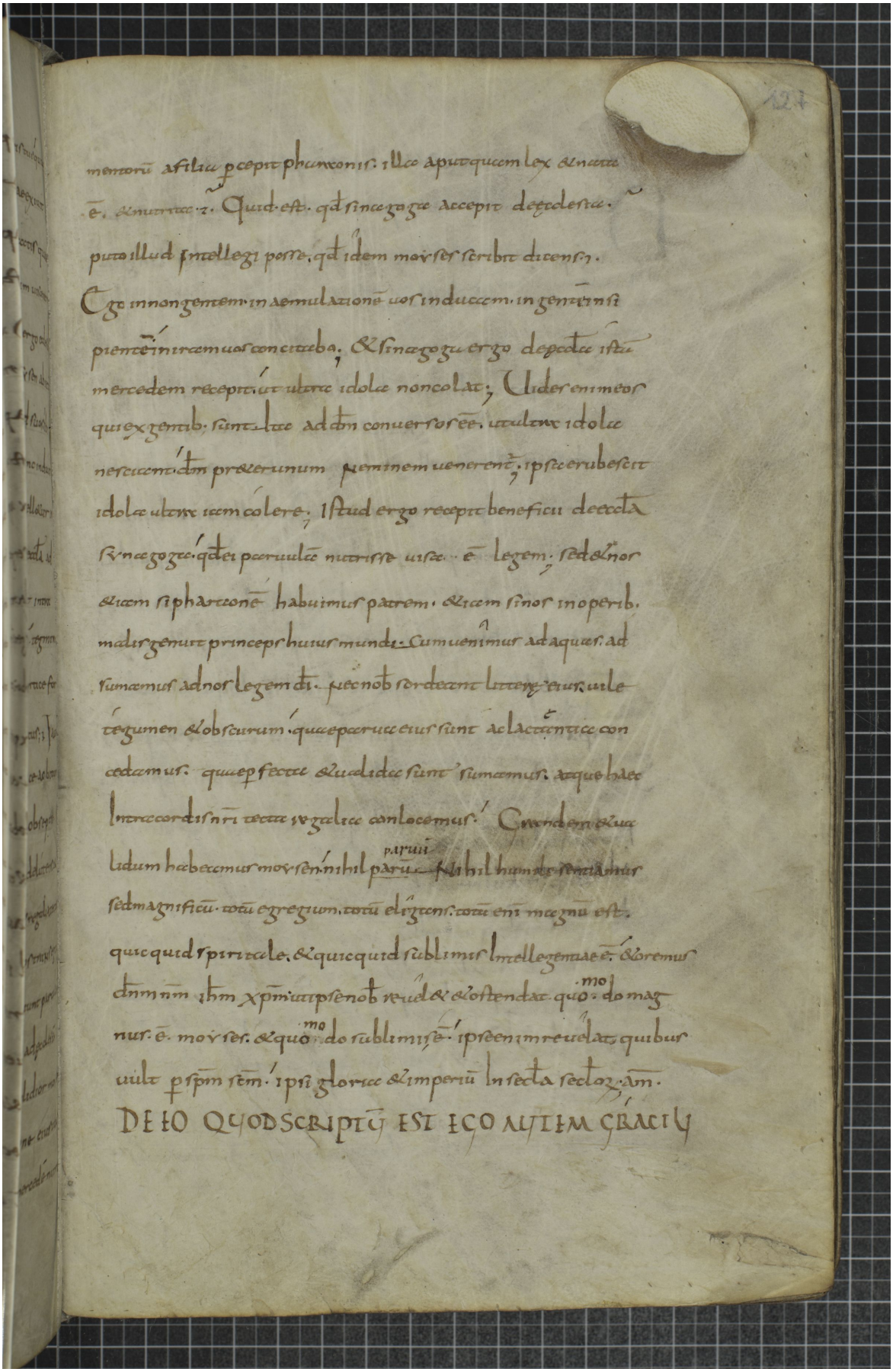

memoriū afilia pcepit pharaonis. illa apuerquem lex & natu
ē. & nutrita ē. Quid est. qd sinagoge accepit de gentilitate.
puto illud intellegi posse. qd idem mois scribit dicens.
Ego innon gentem. in aemulationē uos inducam. in gentem insi
pientē in iracundiam uos concitabo. & sinagoga ergo de gentilitate isti
mercedem recepit. ut ultra idola non colat. Uidet enim eos
qui ex gentib. sunt. illa ad dn conuersos ēe. ut ultra idola
nescient. dm praeterunum puerum nemineminuenerent. ipsa erubescit
idola ultra iam colere. Istud ergo recepit beneficii de ecclesia
sinagoge. qd ei paeruulae nutrisse uisa est ē legem. sed & nos
& iam si pharaonē habuimus patrem. & iam si nos in operib.
malis genuit princeps huius mundi. Cum uenimus ad aquas. ad
sumamus ad nos legem dei. quae nobis reddant litteae eius. uile
tegumen & obscurum. quae paeruae eius sunt ad lactentia con
cedamus. quae perfecta & uaelidae sunt sumamus. atque haec
intra cordis nri tecta sigilla conlocemus. Quando & ua
lidum habeamus mois sen. nihil paruū nihil humile sentiamus
sed magnificū. totū egregium. totū elegans. totū enim magnū est.
quicquid spiritale. & quicquid sublimis intellegentiae ē. & oremus
dnm nm ihm xpm ut ipse nobis reuelet & ostendat. quo modo mag
nus ē mois. & quo modo sublimis ē. ipse enim reuelat. quibus
uult pspm sem. ipsi gloria & imperiū in secta secloru. am.
DE IO QUOD SCRIPTŪ EST EGO AUTEM GRACIA